

Aalborg 21/02-2006

Nordjyske Stiftstidende
Att: Erhvervsredaktionen
Langagervej 1
9220 Aalborg Ø

Gennemgang af fejl i artiklerne om EF-domstolen den 17. februar 2006:

Det var med stor skuffelse, at jeg læste artiklerne efter at have tilbragt en aften og en dag med David Abildgaard, som vel vidende om sagens kompleksitet på et tidspunkt foreslog, at jeg fik artiklen til gennemsyn for at rette faktuelle fejl. Det er en normal og fornuftig fremgangsmåde, så oplagte fejl undgås, og så unøjagtigheder kan præciseres, og så fejlцитater undgås.

Af ukendte årsager fravalgte David muligheden, og resultatet er så skuffende, at jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på det.

Jeg vil ikke sige, at jeg har lidt skade, og jeg er heller ikke ude efter en berigtigelse - jeg håber bare, at I vil tage min kommentarer til efterretning, så kvaliteten af artiklerne bliver bedre fremover. Heldigvis fik jeg mulighed for at komme til orde i to synspunkter.

Jeg deler gennemgangen op i faktuelle fejl og redaktionelle uenheder, idet jeg her blot vil påpege min uenighed, men iøvrigt accepterer redaktionens suverænitet.

Faktuel fejl nr. 1: Misvisende gengivelse af min holdning i første citat.

Det er ikke udemokratisk at forbyde import fra tredjelande, hvis blot det bliver behandlet og vedtaget på demokratisk måde. Det udemokratiske består alene i, at man vedtager en lov mod piratkopiering og bagefter lader embedsmændene ændre virkningen, så loven får virkning som et importforbud, der også rammer eksemplarer, der ikke er piratkopier.

Jeg kunne have foreslået en mere præcis formulering, hvis jeg havde fået chancen.

Faktuel fejl nr. 2: Faktuel fejl i gengivelsen af lovens funktion og virkning

“Det sikrer, at store Hollywoodproduktioner som Ringenes Herre og King Kong ikke kan købes på DVD, før de har europæisk premiere”.

a)

Ingen af de nævnte film kunne købes på dvd udenfor EU før de europæiske premierer. Faktisk blev alle tre film i Ringenes Herre-trilogien udgivet på nøjagtigt samme dag i Danmark og i USA. King Kong har forlængst haft biografpremiere, og den udkommer altså først i USA den 28. marts i år, den udkommer i England den 10. april i år, og den udkommer i Danmark den 18. april i år.

b)

Infosoc-direktivet har hverken ovennævnte påstand som formål eller som virkning. David har via links på min hjemmeside nem adgang til Kommissionens forslag til direktivet, Europa-Parlamentets betænkning, Europa-Parlamentets endelige indstilling og det endelige direktiv, og intet deri understøtter påstanden.

LASERDISKEN

David har af mig fået udleveret Østre Landsrets forelæggelse, Domstolens retsmøde-rapport og min tale til EF-domstolen, og intet deri underbygger påstanden.

c)

Det hænder, at de udenlandske film kommer ret sent op i de danske biografer, og årsagen er, at dansk film har så stor succes, at der ikke er plads, og så holdes også dvd-udgaverne tilbage. Det er sjældent, at film udkommer på dvd i USA, mens de stadig går i biografen herhjemme, men direktivet forhindrer ikke, at Laserdisken i stedet køber filmene i England eller Tyskland.

Ja, jeg solgte sidste års Oscar-vinder "Million Dollar Baby" i en engelsk importversion tre måneder før den danske premiere og den tyske storfilm "Der Untergang" fire måneder før den danske premiere, og det blev ikke forhindret af direktivet.

Direktivet har ikke den nævnte virkning, selvom producenterne skulle vente med at udgive en titel i Danmark, og det er altid producenten, der bestemmer, hvornår filmen udgives.

d)

Jeg finder det meget sympatisk at beskytte biograferne, og det kan man gøre med en særlov, som de har i Frankrig, hvor det er forbudt at sælge videoudgaver af film, mens de spiller i biograferne. Jeg vil støtte en sådan lov, som kunne have reddet de mange provinsbiografer fra at dø pga. den danske videobranches aggressive fremfærd med videoudgivelser, så snart filmene er udspillet i storbyerne, og før de når ud i provinsen.

Men vi har altså ikke i Danmark en lov, der beskytter biograferne.

e)

Filmselskaberne tilstræber at udgive deres film samtidigt i hele verden, fordi forskel i release-datoerne er det mest oplagte incitament til piratkopiering.

f)

Hvad angår eventuelle spildte markedsføringskræfter, så bliver filmselskaberne betalt uanset hvor de sælger filmene, så markedsføringskræfterne er aldrig spildt.

Formentlig drager parallelimportørerne fordel af markedsføringen i Danmark, ligesom de danske selskaber drager fordel af den internationale markedsføring og af parallelimportørernes markedsføring. Sådan er det jo. Jeg kan heller ikke forhindre, at folk køber en film i Fona, selvom jeg har sat en annonce i avisen. Den eneste, der med sikkerhed tjener på det, er producenten, så jeg kan ikke rigtigt se problemet for den, der fremstillede filmen.

g)

I Hollywood er man for tiden af den opfattelse, at der kan tjenes flere penge, hvis dvd'erne udgives samtidig med biografpremiererne. Ja, det vil gå ud over indtjeningen i biograferne, men det vil mere end opvejes af det øgede salg på video, hvor fortjenesten er større.

David burde verificere sine oplysninger, før han fremlægger dem som fakta, eller også må han citere den idiot, som har udtalt dem.

Faktuel fejl nr. 3: Jeg citeres for noget, jeg aldrig har sagt

"Og det er godt for filmdistributørerne og deres biografer, der får flere penge i kassen, men det er skidt for forbrugerne".

Jeg har overhovedet ikke udtalt mig om det emne, og jeg har aldrig drøftet det med David. Der er intet i sagen, der underbygger, at jeg accepterer påstanden om biograferne.

LASERDISKEN

For min skyld må I gerne fylde avisen med Schlüder-vrøvl, men I skal ikke blande mig ind i det. Jeg tager klart afstand fra, at jeg tillægges ytringerne om et emne, jeg aldrig har udtalt mig om, og især på en sådan måde, at det bruges til at legitimere det rene sludder.

Faktuel fejl nr. 4: Fejlцитat igen

Jeg indledte ikke min tale med ordene "EU har fejlet".

David har en kopi af talen, som begynder med "EU er i krise" med henvisning til, at forfatningen blev nedstemt ved to folkeafstemninger.

Det er noget ganske andet, og ordet "krise" har vist været benyttet i stort set hvert eneste dagblad i landet i kølvandet på de to folkeafstemninger. Og det forklarede jeg så.

Faktuel fejl nr. 5: Rådets bemærkning

Jeg bemærkede ikke, at Henrik Vilstrup sagde sådan. Jeg opførte mig pænt og kom kun til at ryste på hovedet en enkelt gang, da Rådet argumenterede for, at man kunne forestille sig, at frihandel ville føre til, at rettighedshaverne hævede priserne i USA for på den måde at fastholde høje priser i EU. Jeg syntes simpelthen, at det var for fantasifuldt.

Jeg hørte ikke, at Vilstrup sagde som citeret. Så dum tror jeg heller ikke, at han er. Det er markedskonometri for begyndere, at man kun kan tage overpriser, når man har et monopol. Parallelimportørerne opererer på et frit marked, der altid vil føre til lave priser. Alene i Aalborg havde jeg Mis Label, Læsehesten, HiFi-Klubben, DVD-Mekka og Skiven som direkte konkurrenter, og på internettet kan jeg nævne en halv snes stykker, som vi var opmærksomme på. Parallelimportørerne kan kun score differencen selv, hvis alle er enige om det (en umulighed i praksis), og det kaldes "samordnet praksis" og er forbudt af den danske konkurrencelov.

Faktuel fejl nr. 6: Polens manglende tilstedeværelse

EF-domstolen træffer primært sin afgørelse på det skriftlige grundlag og især retsmøderapporten. Her er Polens synspunkter flot repræsenteret, så der var ingen grund til at møde op. Jeg har ikke udtrykt ærgrelse i den anledning.

Det betød selvsagt heller ikke, at mit udlæg var afgørende for, om jeg ville få medhold. Også mine synspunkter er flot repræsenteret. Jeg mødte især op for at gøre virkningerne af importforbuddet synlige og vedkommende og for at kommentere de andres indlæg, men det er Retsmøderapporten, der bliver afgørende for sagens udfald.

Faktuel fejl nr. 7: Overdramatisering af direktivets fald

Jeg anfægter ikke infosoc-direktivets gyldighed. Jeg anfægter artikel 4, stk. 2, og det er kun artikel 4, stk. 2, der er stillet præ-judicielle spørgsmål om.

Infosoc-direktivet fungerer 100 % uden stk. 2 - blot med den forskel, at spredningsretten får den virkning, som det oprindeligt var tilsigtet. Jeg har redegjort for det i min tale.

Faktuel fejl nr. 8: Vandt Johan Schlüter ved EF-domstolen?

Det ser ud som om, at Johan Schlüter fik medhold ved EF-domstolen, men det er ikke korrekt, og jeg har gennemgået sagen for David. Han er velkommen til at se dommen og Landsrettens kendelse om, at sagen blev tilbagesendt pga. formalitetsfejl i forelæggelsen.

Jeg ved ikke, hvorfor David betvivler mine oplysninger, men så kunne han kontrollere dem. Han vælger ikke at tro på mig, men at tro på Johan Schlüter, og så gengiver han ukritisk Schlüters udlægning som et faktum. Det er sådan noget, der gør, at jeg ikke gider pressen.

Hvorfor er den sag egentlig relevant? Det er jo bare spin fra Johan Schlüters side for at fremstille mig som en enfoldig idiot? Det undrer mig, at I spiller med på den.

LASERDISKEN

Redaktionel uenighed, nr. 1: Negativ kritik uden mulighed for genmæle.

Den hårde kritik af min tale kommer bag på mig. Jeg synes ikke, at der var tale om en 32 minutter lang bandbulle. Det indtryk holdt David også godt skjult, mens vi var i Luxembourg.

Jeg accepterer negativ kritik ligesom forfattere og film- og teaterinstruktører må gøre. Men der er i det mindste den mulighed, at læserne selv kan læse bogen eller se stykket og danne sit eget indtryk.

Imod vores aftale blev der ikke henvist til min tales offentliggørelse, og dermed kommer Nordjyskes negative indtryk til at stå helt alene for læserne. Det finder jeg urimeligt.

Redaktionel uenighed, nr. 2: Hvorfor må læserne ikke kende baggrunden for min kamp?

Der har været skrevet mange artikler om min kamp, men ingen af dem har skrevet, hvad sagen egentlig handler om, og hvad baggrunden er. Davids artikler kaster heller ikke meget lys på baggrunden, mine motiver og det grundlag, jeg forventer at vinde sagen på.

Hvorfor er det ikke relevant for Nordjyskes læsere?

Det er mit indtryk, at folk er ret nysgerrige efter at vide mere om, hvad der egentlig foregår, og det er der selvfølgelig ikke plads til i avisen. Det var mit klare indtryk, at David også syntes, at det var en god idé at redegøre for det på hjemmesiden www.samhandeljatak.dk, som han så kunne henvise til.

Jeg fik at vide, at henvisningen blev strøget, fordi det blev vurderet som et partsindlæg.

Er Nordjyske blevet en domstol?

Nordjyskes artikel har selvfølgelig ingen indflydelse på sagens udfald, men I har med mellemrum skrevet om min kamp siden 1992, og hver gang går I udenom alt det, der egentlig ligger bag. Hvad er det for hensyn, redaktionen tager, som udelukker, at de nysgerrige kan få oplyst navnet på en hjemmeside "*hvor de kan læse hele Hans Kristian Pedersens tale og hans opfattelse af sagen*". I behøver ikke lade som om, at hjemmesiden er upartisk, men folk er da interesseret i, hvad der får mig til at reagere, som jeg gør.

Lars Borberg anmeldte min bog "Sådan tjene man 1 milliard kr", selvom det er et rent kampskrift. Det plejer ikke at være forbudt at have en holdning.

Redaktionel uenighed, nr. 3: At udstille mig som en, der opfører sig dårligt

Jeg synes ikke, at der nogen redaktionel grund til at udstille mig som én idiot, der ikke opfører sig ordentlig, men det er det indtryk, man får af beskrivelsen af begivenhederne ved EF-domstolen. Det bliver ikke bedre af, at der er tale om faktuelle fejl i beskrivelsen.

Jeg fornemmer, at der bag artiklen ligger et ønske om at dele sol og vind lige, men det vigtigste må være sandheden. Nogle gange er det faktisk sådan, at én har ret og en anden har uret, og så er journalisten nødt til at checke sine oplysninger.

Med mine bedste ønsker om, at Nordjyske vil gøre det bedre i fremtiden.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen